

FRATELLI DELLA CARITÀ . BROTHERS OF CHARITY . BROEDERS VAN LIEFDE . FRÈRES DE LA CHARITÉ

*Che il messaggio d'amore, di pace
e di calda fratellanza
che riceviamo dal presepe
continui a risuonare durante questo nuovo anno*

*May the message of love, peace,
and warm-hearted fraternity
that we receive from the manger
continue to resound throughout the new year*

*Moge de boodschap van liefde, vrede
en warme broederlijkheid
die we vanuit de kribbe ontvangen
blijven klinken gedurende het nieuwe jaar*

*Que le message d'amour, de paix
et de fraternité chaleureuse
que nous recevons de la crèche
continue de résonner
tout au long de la nouvelle année*

Fratelli della Carità
Via Giambattista Pagano 35
0167 Roma | Italia

The Nativity, by Bartolomé Estebán Murillo, ca. 1665-1670, MET, New York

I Fratelli della Carità vi augurano
un Buon Natale e un anno 2022 benedetto

The Brothers of Charity wish you
a blessed Christmas and a happy 2022

De Broeders van Liefde wensen U
een zalig Kerstmis en een gezegend 2022

Les Frères de la Charité vous souhaitent
un Joyeux Noël et une Bonne Année 2022

Bro. René Stockman
Superiore generale
Fratelli della Carità

rene.stockman.fc@fracarita.net

Rome, 1 januari 2022

Beminde Medebroeders,
Beste Aangesloten Leden,

Vooreerst wensen we U allen een gezegend en vredevol 2022. Dank voor de vele wensen die we mochten ontvangen en we hopen samen met jullie die zegen en vrede in het nieuwe jaar te mogen delen.

Ik heb de gewoonte in mijn agenda op de eerste dag van het jaar een zin neer te schrijven die ik dan probeer gedurende het ganze jaar mee te nemen. Voor dit jaar heb ik het refrein gekozen van een Taizé-lied: *“The kingdom of God is justice and peace and joy in the Holy Spirit”*. Gerechtigheid, vrede en vreugde worden er als de ingrediënten van het Koninkrijk van God bezongen en als gaven van de Heilige Geest. Een klein zinnetje met een sterk gecondenseerde boodschap die ons tijdens het nieuwe jaar echt een oriëntatie kan geven om er van en naar te leven. Laten we even stilstaan bij deze verschillende elementen.

Wanneer we nadenken over ons leven als mens, als christen, als religieus, dan hebben we als algemene en gemeenschappelijke roeping ons leven te heiligen, ons leven “heel” en harmonisch uit te bouwen, in harmonie met God, met onszelf, met de medemens en met de ganze omgeving. Het is een uitnodiging om ons leven zowel horizontaal als verticaal uit te bouwen, met een openheid voor het transcendente dat ons overstijgt en van daaruit ons dagelijks leven te laten beschijnen door dit transcendente. Dat is het “Koninkrijk van

God”: een mensengemeenschap die het beste wat in de mens aanwezig is tot groei en bloei laat komen, een mensengemeenschap die aan iedere mens de uitnodiging en de kans geeft om het leven uit te bouwen in lijn met de wijze waarop men als mens is geschapen: als beeld en gelijkenis van God.

We kunnen als gemeenschap maar bouwen aan dit koninkrijk van God op voorwaarde dat we dit Koninkrijk van God eerst in onszelf laten groeien. We krijgen hier een eerste en fundamentele opdracht mee: open jezelf voor de spirituele dimensie in je leven, ontwikkel deze verticale dimensie in je leven, en neem daar tijd voor. Misschien is dat wel één van de grootste hinderpalen waar velen vandaag mee geconfronteerd worden: dat ze geen tijd en ruimte meer nemen om zich door het transcendent te laten beschijnen, de noodzakelijke stilte in het leven missen om zo meer beschouwend in de wereld te staan. We leven in een tijd waar het lawaai overheerst, waar de stilte niet meer geduld wordt, waar we geen of onvoldoende tijd nemen om in rust in onszelf te keren, waardoor we de stem van God in het diepste van onszelf niet meer horen, niet meer kunnen horen en niet meer willen horen. Het is alsof vandaag velen een enorme schrik hebben gekregen van de stilte, van het alleen-zijn, en alles willen vullen met nieuws, geluid, heel actief bezig-zijn. We kunnen blijkbaar niet meer leven zonder smartphone, zonder die oordopjes in onze oren, zonder voortdurend met mekaar te chatten en te whatsappen.

Als we nu onmiddellijk de sprong maken naar ons charisma als Broeders van Liefde en daarin de uitnodiging ontvangen om Gods liefde te laten schijnen in de wereld, is de grondvoorwaarde natuurlijk dat we eerst zelf openkomen voor Gods liefde, ons laten beschijnen door Gods liefde, tijd nemen en aan God de ruimte geven om in ons leven aanwezig te komen met zijn liefde. Dat is onze algemene roeping om ons leven te heiligen. En dan zullen we spontaan meebouwen aan het Koninkrijk van God in de wereld door er zijn liefde te laten schijnen en stralen. We kunnen maar schijnen en stralen wat we in onszelf bezitten. We kunnen maar uitdragen wat we eerst in onszelf dragen en meedragen. Laten we daar niet te veel theorie rond opbouwen, maar gewoon proberen authentiek en oprecht te leven volgens de roeping die we hebben ontvangen en iedere dag de nodige tijd te nemen om in de stilte van ons hart te luisteren naar het Woord van God. De rest volgt vanzelf.

De rest? Dat is het Koninkrijk van God, dat volgens het aangehaalde vers gestalte krijgt in gerechtigheid, vrede en vreugde. Vooreerst gerechtigheid, vrede en vreugde in onszelf, alvorens we deze gerechtigheid, vrede en vreugde ook kunnen waarmaken in onze relaties met anderen, in de gemeenschappen waarin we leven en werken.

Gerechtigheid is meer dan louter rechtvaardigheid, zoals het dikwijls in de wereld zijn invulling krijgt, maar de ontwikkeling van een leven en een leefgemeenschap in lijn met de zaligsprekingen en de ganse boodschap zoals Jezus deze bracht in de Bergrede. In de zaligsprekingen klinkt het dat we moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid: leven in de waarheid met onszelf en met de anderen, iedere vorm van dubbelzinnigheid en corruptie in ons handelen vermijden, echt bouwen aan structuren die de mens in al zijn dimensies respecteren en bevorderen. Met andere woorden, ons leven en de concrete wereld waarin we leven uitbouwen op de wijze zoals Jezus dat deed en volgens de boodschap die opklinkt in het Evangelie. Laten we ons maar ernstig de vraag stellen hoever we daar dikwijls vanaf staan: persoonlijk en in groep. Maar tegelijk beseffen dat groeien in gerechtigheid zeker het resultaat is van onze eigen bereidheid en inzet, maar

vóór alles een gave is van de H. Geest! Wij worden gevraagd om daarop in te spelen.

Vrede is vandaag een bewogen woord, zeker wanneer we rondom ons moeten vaststellen hoeveel gebrek aan vrede er is en hoeveel pijn dit veroorzaakt. En dan moeten we niet alleen kijken naar die vele plaatsen waar echt oorlog gevoerd wordt, maar ook naar de onvrede die in plaatselijke gemeenschappen leeft en die hardnekkig in stand wordt gehouden. Vrede in gemeenschappen kan maar groeien vanuit de innerlijke vrede die aanwezig is bij de leden van deze gemeenschappen. Innerlijke vrede is een geschenk dat we ontvangen wanneer we een geestelijk leven leiden. Wanneer we ons echt wortelen in de liefde van God, ontvangen we een innerlijke vrede en rust die niemand of niets ons kan afnemen. En het is dan dat we echt kunnen bouwen aan een vredevolle omgeving, aan vrede met onze medemensen en geduldig zoeken hoe we geschillen wederzijds kunnen bijleggen. Het zal een vrede zijn die op de rots van de innerlijke vrede is gebouwd en niet gebaseerd op het afsluiten van onmogelijke compromissen. Laten we het als een bijzonder aandachtspunt meenemen gedurende dit nieuwe jaar en ons afvragen hoe we in trouw aan ons charisma als Broeders van Liefde en in navolging van de Vredevorst die Christus is en om wiens genade we smeken, echt kunnen groeien tot een meer vredevolle gemeenschap.

Ten slotte is er de *vreugde* die de ware grondtoon van ons leven mag worden, zowel persoonlijk als in gemeenschap. Er is een groot verschil tussen goedkoop plezier dat zovelen vandaag najagen en de vreugde die we als geschenk mogen ontvangen wanneer we ons leven in ware harmonie weten uit te bouwen, ja, het is opnieuw een geschenk bij uitstek van een spiritueel leven. Vreugde lijkt wel de gezelschap van die innerlijke vrede; in een vredevol hart zal ook ware vreugde ontluiken. Zij die denken dat ze vreugde kunnen verwerven in het najagen van bezit, van macht en van genot, zullen heel vlug op een muur van ongenoegen en leegte botsen. We moeten ons durven afvragen waar we echt mee bezig zijn, waar we de klemtoon van ons leven leggen, zowel persoonlijk als in gemeenschap. Verliezen we niet dikwijls de vrijheid zo kenmerkend voor de kinderen van God, door ons krampachtig vast te hechten aan wat we bezitten en wat we op een hardnekkige wijze in stand proberen te houden: structuren die met macht en bezit te maken hebben, een bekommernis voor de toekomst waarin iedere vorm van vertrouwen in de goddelijke Voorzienigheid afwezig is? Waar is de vreugde van ons beginnend religieus leven gebleven, waar is de vreugde gebleven wanneer we ons onberekend konden inzetten voor het welzijn van de armen en de zieken? De vreugde verdwijnt uit het leven wanneer we ons op onszelf gaan terugplooiën en nog alleen bezig zijn met onze eigen zekerheden die we per se in handen willen houden. We vergeten in het hier en nu te leven, dankbaar voor het verleden, van harte vergevend van wat verkeerd is gegaan en vooral gelovig vertrouwend in de toekomst. Hoeveel vreugde mogen we daarentegen ontmoeten in een jonge gemeenschap die zich enthousiast wijdt aan de zorg voor armen en zieken als een eigentijdse vertaling van ons charisma van de caritas. Maar hoeveel vreugde mag er ook zijn in een gemeenschap van oudere broeders die een fijne zorg voor mekaar blijven koppelen aan een gezonde interesse en bezorgdheid voor wat rondom hen gebeurt. Caritas kent geen leeftijd! Een gemeenschap waar een authentieke vreugde heerst zal ook aantrekkelijk blijven voor jongeren, wees daarvan overtuigd.

Dierbare medebroeders en aangesloten leden, laat ons op deze eerste dag van het jaar toch maar een beetje dromen en iedere dag een stap zetten om iets van die droom in de realiteit waar te maken. We blijven het adagium koesteren dat veel, ja alles mogelijk

is met de genade van God, de ondersteuning van anderen en onze eigen kleine inzet van iedere dag. We mogen alleen de volgorde in dit adagium niet veranderen en Gods genade slechts toelaten als al de rest mislukt. Het is deze genade die we u vóór al de rest toewensen!

Broederlijk genegen in de Heer,

Br. René Stockman
Generale overste
Broeders van Liefde